

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 5 października 2018 r.

Poz. 4152

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.243.2018 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 3 października 2018 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018r. poz. 994 ze zm.) oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2016r. poz. 487 ze zm.)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§ 3. ust. 2 i 3 uchwały Rady Miejskiej w Lubaczowie Nr 516/LII/2018 z dnia 4 września 2018r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie miasta Lubaczowa oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych

Uzasadnienie

W dniu 7 września 2018r. Wojewoda Podkarpacki otrzymał uchwałę Rady Miejskiej w Lubaczowie Nr 516/LII/2018 w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie miasta Lubaczowa oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, podjętą na sesji 4 września 2018r.

W podstawie prawnej przedmiotowej uchwały Rada powołała m.in przepis art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który stanowi dla rady gminy delegację do ustalenia w drodze uchwały zasad usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

W § 3 ust. 2 uchwały Rada Miejska w Lubaczowie postanowiła, że lokalizacja „ogródka sezonowego” nie może stanowić przeszkody w ruchu pieszym, zagrożenia dla bezpieczeństwa ruchu drogowego, zagrożenia dla porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz zakłócać ciszy i spokoju mieszkańców sąsiednich posesji. Z kolei w ust. 3 Rada ustaliła, że granice „ogródka sezonowego” muszą być wydzielone w widoczny sposób. W ocenie organu nadzoru ww. uregulowania uchwały wykraczają poza ramy wyznaczone w art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.

Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, że art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, upoważnił radę gminy jedynie do określenia zasad usytuowania miejsc sprzedaży, przez co należy rozumieć położenie punktów sprzedaży względem innych obiektów użyteczności publicznej np. szkoły, przedszkola, inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńcze, miejsca kultu religijnego, zakłady pracy, jak też innych obiektów, uznanych przez radę gminy za zasługujące na szczególną ochronę. W tej materii orzecznictwo sądowe jednolicie przyjmuje, że pod pojęciem zasad usytuowania punktów sprzedaży napojów alkoholowych należy rozumieć ich rozmieszczenie w terenie, a w szczególności usytuowanie względem miejsc chronionych, jak szkoły, przedszkola, miejsca kultu religijnego itp. (por. wyrok NSA z dnia 17 maja 2018r. sygn. akt II GSK 3190/16).

Ponadto zapisy § 3 ust. 2 i 3 uchwały określają w istocie warunki sprzedaży, a nie zasady usytuowania miejsc sprzedaży. Nie ulega też wątpliwości, że na gruncie ustawy o wychowaniu w trzeźwości ustawodawca odróżnia zasady usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych od warunków sprzedaży napojów alkoholowych. Potwierdza to fakt, że z dniem 9 grudnia 1996r. w art. 12 ust. 2 omawianej ustawy rozszerzono

kompetencje rady gminy, dodając określenie warunków sprzedaży napojów alkoholowych, a następnie z dniem 9 listopada 2002r. z tego rozszerzenia zrezygnowano. Określanie warunków sprzedaży napojów alkoholowych leży zatem w gestii ustawodawcy, a nie do prawodawcy lokalnego. Pośrednio wskazuje na to również art. 18 ust. 10 pkt 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, uznając za przesłankę cofnięcia zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych nieprzestrzeganie określonych w ustawie warunków sprzedaży tych napojów.

Jednocześnie należy podkreślić, że przepis art. 40 ustawy o samorządzie gminnym przyznaje radzie gminy prawo stanowienia, w formie uchwały, przepisów powszechnie obowiązujących na obszarze gminy, na podstawie upoważnień ustawowych. Takie upoważnienie ustawowe w przedmiotowej sprawie wynika z powołanego art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, który stanowi, że rada gminy, określa, w drodze uchwały, zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych. Przedmiotowa uchwała stanowi zatem akt prawa miejscowego a akty te w myśl art. 87 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997r. stanowią źródło powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowiły. Wspomniany przepis Konstytucji w ust. 1 i 2 określa hierarchię źródeł prawa, wskazującą, że akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należących do przepisów wyższego rzędu (Konstytucja i ustawy) i nie mogą być sprzeczne z nimi. Natomiast art. 94 Konstytucji RP stanowi, iż akty prawa miejscowego stanowione przez organy samorządu terytorialnego mogą być wydawane na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych (por. uchwała 7 sędziów NSA z dnia 16 grudnia 1996r. OPS 8/96, ONSA 1997/2/50). Akt normatywny wydany z przekroczeniem granic upoważnienia ustawowego nie spełnia konstytucyjnych przesłanek legalności aktu wykonawczego i jako taki jest niezgodny z art. 2 Konstytucji RP.

Reasumując należy zatem stwierdzić, że kwestionowane zapisy przedmiotowej uchwały wykraczają poza delegację ustawową zawartą w art. 12 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi. Tego rodzaju naruszenie ma charakter istotny, co skutkuje stwierdzeniem jej nieważności uchwały w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności § 3 ust. 2 i 3 uchwały Rady Miejskiej w Lubaczowie Nr 516/LII/2018 w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych na terenie miasta Lubaczowa oraz zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych jest konieczne oraz w pełni uzasadnione.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4 A za pośrednictwem Wojewody Podkarpackiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY
PODKARPACKIEGO
DYREKTOR GENERALNY
URZĘDU**

Marcin Zaborniak